

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chorzowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Seweryn

Protokolant: Dominika Kubica

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 roku na posiedzeniu

zażalenia pokrzywdzonego Sebastiana Pabisia na postanowienie z dnia 31 lipca 2017 roku o umorzeniu śledztwa w sprawie o sygn. akt PR 3 Ds. 311.2017

na podstawie art. 465 § 2 kpk w zw. z art. 437 § 1 kpk

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Prokuratorowi Rejonowemu w Chorzowie do dalszego prowadzenia.

Uzasadnienie:

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2017 roku, sygn. akt PR 3 Ds. 311.2017, umorzono śledztwo:

- w sprawie z zawiadomienia Sebastiana Pabisia dot. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w dniu 21.04. 2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS mocą orzeczenia tejże komisji z dnia 21.04.2015 r. stwierdzającego, że Sebastian Pabiś nie jest niezdolny do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających przyznanie ww. świadczeń rehabilitacyjnych w związku z wypadkiem przy pracy na szkodę interesu prywatnego Sebastiana Pabisia, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa,
- w sprawie narażenia Sebastiana Pabisia w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS mocą orzeczenia tejże komisji z dnia 21.04.2015 r. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 160 § 1 kk – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa,
- w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników - członków komisji lekarskiej ZUS mocą w orzeczeniu tejże komisji z dnia 21.04.2015 r. co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 271 § 1 kk na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa,
- w sprawie podrobienia lub przerobienia dokumentu w dniu 21.04.2015 r. w Chorzowie przez lekarzy orzeczników – członków komisji lekarskiej ZUS w postaci orzeczenia tejże komisji dot. Sebastiana Pabisia z dnia 21.04.2015 r. w celu użycia za autentyczny, tj. o czyn z art. 270 § 1 kk – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk z uwagi na brak znamion przestępstwa.

Na postanowienie to złożył zażalenie pokrzywdzony Sebastian Pabić, zarzucając mu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 231 kk przez błędne przyjęcie, że decyzja komisji orzeczniczej ZUS nie może być rozpatrywana w kategoriach przekroczenia uprawnień czy niedopełnienia obowiązków,

- naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na jego treść tj. art. 297 § 1 pkt 4, i 5 kpk poprzez zaniechanie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy i zebrania, zabezpieczenia oraz utrwalenia wszelkich dowodów niezbędnych do stwierdzenia zasadności zarzucanych czynów,

- naruszenie przepisów postępowania mająca wpływ na jego treść, tj. art. 7 kpk poprzez zastąpienie dowolnością, zasady swobodnej oceny dowodów, dokonanie oceny zgromadzonych dowodów bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wiedzy i doświadczenia życiowego oraz pominięcie istotnych dowodów,

- naruszenie przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, tj. art. 4 kpk w zw. z art. 92 kpk polegające na błędnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz oparciu postanowienia bez uwzględniania znaczącej części materiału dowodowego, co skutkowało przyjęciem, że lekarze orzecznicy – członkowie komisji lekarskiej nie popełnili czynu zabronionego, podczas gdy prawidłowa ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego na etapie postępowania przygotowawczego prowadzi do przeciwnych wniosków,

Zażalenie pokrzywdzonego okazało się zasadne o tyle, że jego skutkiem było wzruszenie zaskarżonego postanowienia.

Zdaniem Sądu decyzja prokuratora o umorzeniu śledztwa była przedwczesna a przy tym dość pobieżnie uzasadniona.

Wskazać należy, że uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia prokurator wskazał, że decyzja lekarzy orzeczników ZUS z dnia 21 kwietnia 2015 roku została poprzedzona zgromadzeniem niezbędnej dokumentacji oraz badaniem bezpośrednim opiniowanego, podczas gdy w trakcie śledztwa nie przeprowadzono oględzin akt ZUS – znajdującej się w nich dokumentacji medycznej, nie przeprowadzono również oględzin akt sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Bielsku Białej o sygn. akt V U 174/15, a jedynie zapoznano się z orzeczeniem końcowym (bez uzasadnienia). W toku dalszego postępowania konieczne jest więc przeprowadzenie oględzin tych akt, skonfrontowanie zawartej w nich dokumentacji z twierdzeniami pokrzywdzonego i przedstawioną przez niego dokumentacją, przesłuchanie w charakterze świadków członków komisji orzeczniczej na okoliczność przebiegu postępowania i badania przed komisją, czy pokrzywdzony przedkładał komisji dodatkową dokumentację medyczną i czy została ona włączona w poczet materiału dowodowego, ewentualnie przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy pokrzywdzonym a członkami komisji. Okoliczność, że pokrzywdzony miał możliwość odwołania się od decyzji lekarzy orzeczników, nie wyłącza ewentualnej bezprawności ich zachowania w związku z wydaniem decyzji, jeżeli zostałyby ustalone, że niewłaściwie wykonali swoje obowiązki.

Ponadto Prokurator winien odnieść się także do dokumentacji złożonej w dniu dzisiejszym przez skarżącego z uwagi na to, że informacje zawarte w tychże dokumentach mogą okazać się pomocne w rekonstrukcji stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, nie przesądzając w żaden sposób ostatecznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a jedynie uznając przedmiotową decyzję procesową o umorzeniu śledztwa za przedwczesną, postanowiono jak w sentencji.

zgodność z oryginałem
oryginały właściwe podpisy
Protokolant
Dominika Kubica